

[Gert Petersen]

kratisk regering tør gøre det og en befolkning vil acceptere det.

Så siger man, at vores konkurrenceevne er det store problem, men Danmarks konkurrenceevne er ikke så ringe, som det påstås. En undersøgelse fra de vesttyske arbejdsgiveres institut viser, at i 1978, hvis vi tager det som gennemsnit, lå 5 lande, nemlig Belgien, Holland, Sverige, Vesttyskland og Schweiz, over Danmark med hensyn til totale lønomkostninger pr. ansat. Det vil også vise sig, når man kigger nærmere på denne undersøgelse, at 8 andre af de industrialiserede lande udviser større lønstigninger, end Danmark gør i 1978. Hvorfor bliver man så ved med at tale om, at det er det danske konkurrenceniveau, den danske konkurrenceevne, det er så galt med?

Af disse grunde burde man med det samme feje indkomspolitikken til side. Dertil kommer, at den er udemokratisk og asocial. Den rammer først og fremmest de dårligst stillede, og den undergraver enhver tillid hos lønmodtagerne til, at aftaler, som de indgår, eller som de oven i købet får påtvunget, bliver respekteret og overholdt. Endelig sætter den nærdemokratiet ud af spillet til fordel for fjernstyring.

Hvad selve trepartsforhandlingerne angår, så advarer jeg principielt mod, at man institutionaliserer den slags. Det kan føre til skabelsen af en ny magtelite i vort samfund. Fagbevægelsen bør huske, at den har en gammel demokratisk tradition her i landet for urafstemning. Den er delvis blevet ødelagt af statsmagten med de mange regler, man har påtvunget fagbevægelsen. Trepartsforhandling kan, hvis de institutionaliseres, føre til, at denne tradition bliver slået helt i stykker.

Men nu vel, i denne specielle situation kan det være rimeligt med en meningsudveksling med organisationerne. Men når regeringen inddrager organisationerne, så må vi andre også have lov til det. Jeg vil meget gerne forud for denne meningsudveksling have lov til at minde LO om, at i forbindelse med LOs kongres for nylig blev der udsendt et blad, der blev omdelt. Det hed »Der skal flyttes hegnspele«. Det er udsendt af Landsorganisationen. På side 3 står der:

»Lønnen skal sikres mod overgreb. Derfor ønsker LO den automatiske dyrtidsregulering bevaret og forbedret.«

Det er ikke mere end en måned siden, at LO udsendte dette blad. Det vil virke ganske forbavsende, og det vil undergrave enhver tillid, hvis LO umiddelbart efter, at de har erklæret dette og lovet dette, giver afkald på den automatiske dyrtidsregulering. Ja, man kan jo efterhånden forestille sig alt, men jeg håber ikke, at statsministeren kan forestille sig, at Landsorganisationen på den måde skulle forråde det, som den netop har sagt, og jeg håber ikke, at Landsorganisationen vil gøre det.

Jeg går altså ud fra, at disse forhandlinger vil betyde, at der ikke bliver grebet ind i overenskomsterne, og at den automatiske dyrtidsregulering bliver bevaret.

Hvis de faglige ledere vil stå fast på, hvad de selv har sagt i de senere måneder, hvad de har lovet deres egne medlemmer, så kan det såmænd ikke gå helt galt med disse forhandlinger, så derfor er de måske praktiske netop i denne situation.

Hvis forhandlingerne ender med, at der ikke kommer indkomspolitik, ikke indgreb i dyrtidsregulering osv. ud af det, så kan jeg godt sige, at så skal det ikke skorte på SFs støtte til en nødvendig, realistisk politik. Så vil der være mulighed for at udfolde en bred reformpolitik og også for at gennemføre de nødvendige, hurtigt virkende indgreb af ikke-indkomstpolitisk karakter.

Statsministeren har jo selv antydnet reformlinjen i sin tale, men man bør gå længere. Under forudsætning af, at man udskifter lønindgrebsideerne med andre indgreb, som ikke er indkomstpolitiske, og som er klart socialt afbalancerede, så er der store muligheder for nu at vende den økonomiske og politiske udvikling herhjemme.

Vi er villige til at drøfte reformernes indhold – vi optræder ikke ultimativt i den forbindelse – og vi er også villige til at drøfte indgrebene, og dér vil jeg da lige sige, at de rummer skam også meget surt. Det er noget pjank at påstå, at indgreb, hvad angår skatter, kapitalgevinster osv., kun er noget sødt. Hvis det var tilfældet, så havde de såmænd for længst været gennemført. Hvis ikke jeg tager meget fejl, var der et folketingsmedlem, dengang medlem af socialdemokratiet, som løb tør for benzin, fordi han anså slige indgreb for at være for sure.

Vi er også villige til andre former for indgreb. Vi har selv peget på nødvendigheden af